

một bụng nước. Xò Dung xuống xong, cô Loan điềm nhiên chèo vào bờ. Báo hại Triệu Dung phải bơi hết hơi mới về được bến đò Thủ Thiêm. Hôm đó, trời bão, nếu Dung bơi kém thì đã mất mạng. Từ hôm bị ngã, Dung không dám leo hánh tới ban Biệt vụ nữa.

— Quỳnh Loan giỏi võ lắm, phải không ông ?

— Thường thôi. Cô ta mới là dai đen đệ nhị. Nhưng anh đừng quên chỉ có rất ít phụ nữ Việt nam lên tới đai đen đệ nhị về nhu đạo. Cô Loan còn sở trường môn tự vệ bằng dù, loại dù đàn bà che nắng ấy mà... Khi nào anh thích ăn bụi, anh thử trên chọc cô Loan xem.

Nghe ông Hoàng nói, Văn Bình tức nất lên. Chẳng phải nghĩ cách trả thù cho Triệu Dung. Chẳng phải ôm Quỳnh Loan hôn cho bỏ ghét. Chẳng sẽ làm cho nàng tương tư, chết mê chết mệt vì chàng.

Ông Hoàng rút một hơi xì gà thơm phức :

— Võ nghệ siêu quần, nhan sắc tuyệt vời, cô Quỳnh Loan còn là một nữ tri thức nữa. Cô ta tốt nghiệp ưu hạng cử nhân luật, và định thi tiến sĩ. Vì ham thích phiêu lưu, cô xin gia nhập ban Biệt vụ.

Tôi sai cô Loan phóng xe cán anh, anh nhảy kip, song anh đừng vội tự hào, vì nếu tôi đưa ra một vài bằng chứng, anh sẽ phải bỏ rượu suốt đời không uống nữa. Lệ thường, anh chỉ cần rùn nhẹ lên là vọt lên đầu xe hơi, dăng này...

Văn Bình thở dài :

— Tôi hiểu rồi... Xin phép ông cho tôi được tập dượt lại.

— Anh không cần tập dượt lâu. Chỉ cần từ bây giờ đến tối. Trước khi anh xuống phòng tập, tôi muốn cho anh biết đại cương của chuyến đi quan trọng này. Anh sẽ ra Hà Nội lần nữa, và lần này anh phải độ sức với ba cơ quan gián điệp: Bắc Việt, Nga số và Trung cộng cùng một lúc. Chính vì thế tôi cần anh bắn súng thật giỏi, giết người thật lẹ, nhảy xe thật nhanh.

Trầm ngâm một lát, ông tổng giám đốc mở tập hồ sơ dày cộm trước mặt :

— Trước hết, anh cần biết về Bôrin, Anattát Bôrin, nhân viên Smerch Số viết.

— Thưa, tôi vừa đọc tin về Bôrin trong báo.

— À tờ báo để trong phòng đợi. Tôi dặn cô Quỳnh Như để sẵn cho anh đọc trước khi vào đây, cho khỏi mất thời giờ. Cũng như công luận quốc tế, anh đã hiết Bôrin giết cảnh sát viên FBI, bị kết án tử hình, và được phóng thích trước giờ lên ghế điện trong klám đường Sing Sing. Anh lại biết CIA phản đối việc trả tự do cho Bôrin. Tất cả việc này đều là giả tạo. Hoàn toàn giả tạo, anh rõ rồi chứ ?

Việc tha Bôrin nằm trong kế hoạch của trung ương tình báo Mỹ CIA. Chính phủ Mỹ đã yêu cầu báo chí loan tin như vậy để phỉnh phờ địch. Bôrin đóng vai tài xế trong tòa đại sứ Số viết để tiếp xúc với các nhân viên CIA người Lã Việt. Ý đồ thành công, do sự bố trí của CIA. Tưởng cần nói anh biết một số điệp viên Bắc Việt hoạt động ở hải ngoại đã qui thuận tây phương, và về làm cho CIA tại Hoa Thịnh đốn. Nhờ những đầu mối này, CIA đã liên

lạc với một số viên chức cộng sản tại Bắc Việt để lấy tài liệu quốc phòng. CIA thực hiện kế hoạch này với sự thỏa thuận và sự trợ giúp của ta.

Nhiều tài liệu bí mật của Bắc Việt bị lọt vào tay thế giới tự do mà cộng sản không tìm ra manh mối, Smerch bèn lập mưu, dùng Anattat Bôrin làm mồi.

Vụ Bôrin có lẽ là lần đầu tiên Nga so áp dụng những tiến bộ mới nhất của khoa học vào công tác gián điệp. Thật vậy, tiến bộ đáng kể nhất về khoa học sau đại chiến thứ hai là kỹ thuật mở óc và nắm quyền kiểm soát thần kinh hệ.

Ông Hoàng bấm nút ảnh tếp phôn cho Nguyễn Hương :

— Bác sĩ Võ Hoài tới chưa ? Tới rồi hà ? Mời vào ngay trong này.

Võ Hoài là một người thấp, béo, cận thị nặng, trán hói, dáng điệu từ tốn và mơ màng. Văn Bình quen Võ Hoài từ lâu. Hoài là bác sĩ quân y, được biệt phái sang số Mật vụ, chuyên về thần kinh. Ông Hoàng nói :

— Hai anh quen nhau đã lâu, tôi miễn phải giới thiệu. Yêu cầu anh Hoài trần thuật cho Z.28 nghe khía cạnh kỹ thuật của vụ Bôrin.

Võ Hoài móc thuốc lá, nhồi đầy cái tẩu Đon-hin da sần sùi, chặm chạp chặm lửa, rồi bắt đầu .

— Óc con người là một bộ máy vô cùng tinh vi, có thể nói là tinh vi nhất, gồm 14 tỷ tế bào danh từ chuyên môn gọi là nơ-ron (1). Nhờ các nơ-ron, khối óc có thể chứa được một trăm tỷ—

(1) Neurone.

anh nhớ rằng một tỷ có chín đêrô phía sau, một trăm tỷ tỷ là hai chục đêrô — tin tức, khi cần tới, là có ngay.

Mỗi nơ-ron có thể so sánh với một tổng đài điện thoại tối tân, trong chớp mắt có thể thông tin với ba ngàn tế bào khác. Mỗi phân khối của óc lại chứa đựng từ ba đến bốn chục ngàn trung tâm phân loại tin tức.

Trong số 14 tỷ nơ-ron, khoa học chỉ mới biết sơ sài về vai trò của bốn tỷ, còn mười tỷ kia, chưa ai khám phá ra. Hiện nay, các nhà bác học từ đông sang tây đang nỗ lực tìm hiểu sự thất lạc lũng bèn trong khối óc. Bác sĩ Nhật Paucotômê (1) ở Kyôto đang điều khiển một nhóm chuyên viên vật lý học chế tạo một bộ óc nhân tạo giống như óc người. Mỗi nơ-ron của bác sĩ Phucotômê lớn bằng hộp diêm, nghĩa là muốn làm một bộ óc người, người ta phải chắt các hộp diêm điện tử kia cao thành một bin-dinh mười lăm.

Với đà tiến bộ này, chỉ trong một thời gian nữa, các nhà bác học có thể biến óc người thành bộ máy điện tử, hoặc làm một bộ máy điện tử thay cho óc người. Con người đang hiện lách có thể trở thành sắt nhân, kẻ buồn bực có thể trở thành vui sướng. Mùa thu năm 1964, bác sĩ Đengadô (2) đã hoàn thành tại Mỹ một cuộc thí

(1) Bác sĩ Fukutomé.

(2) Bác sĩ M.B. Delgado, của đại học đường Yale, Hoa kỳ. Bác sĩ V. H. Mart, đại học đường Harvard (Hoa kỳ) đã áp dụng phương pháp trên,

(xem tiếp trang sau)

nghiệm sai khiến óc người vô tiền khoáng hậu. Đengadô mở óc một bệnh nhân, bỏ vào những điện cực (1) nhỏ li ti bằng sợi tóc. Những điện cực này được điều khiển bằng vô tuyến điện. Bác sĩ Đengadô đi theo bệnh nhân ra đường. Đột nhiên, bệnh nhân đập nắm tay vào tường, cười rử rượi, rồi nằm lăn trên vỉa hè ngay ở giữa lúc viên chức tan sở ra về đông đảo. Bác sĩ Đengadô ra lệnh cho bệnh nhân cười và ngủ bằng một cái máy vô tuyến tí hon giấu trong túi áo.

Bắt chước Đengadô, sở gián điệp Nga số đã mở óc một số nhân viên, bỏ điện cực vào, rồi dùng vô tuyến sai khiến họ ám sát các lãnh tụ cao cấp trong thế giới tự do. Việc này còn ở giai đoạn thí nghiệm, Bôrin có lẽ là nhân viên gián điệp số viết đầu tiên được mở óc và đưa sang Hoa kỳ.

Nóng ruột, Văn Bình ngắt lời :

— Đề ám sát tổng thống Mỹ ?

Bác sĩ Võ Hoài khoát tay :

— Không, Bôrin bị mở óc không phải để gắn điện cực sai khiến bằng vô tuyến, mà là gắn một *đề làm tiêu tan nỗi đau đớn và khổ cực của các bệnh nhân ung thư hấp hối. Các bác sĩ Mỹ Theodore Reik, William E. Rusk (trung tâm Rockefeller), W. Wetzel (đại học đường Michigan) đang tiếp tục thí nghiệm trong địa hạt này. Tại bệnh viện Massachusetts General Hospital (Boston-Mỹ), và Viện Pavlov (Leningrad-Nga số) người ta đang thí nghiệm thay đổi tinh tình trên súc vật và đạt được kết quả mỹ mãn.*

(1) *Électrodes.*

máy thu thanh tí hon.

Võ Hoài ngừng bật, nhìn ông Hoàng đợi lệnh. Ông Hoàng đóng tập hồ sơ trước mặt, nói giọng trầm trầm :

— Sống lâu trong làng điệp báo, hai anh đã biết một phần lớn tuồng lợi thu hoạch được đều do tình cờ mà ra. Cũng nhờ tình cờ CIA khám phá ra mưu mô của Nga số trong vụ Bôrin.

Sau khi bị bắt, Bôrin bị thẩm vấn suốt ngày đêm. Y bắt tỉnh ba lần. Tỉnh thoảng, y lại kêu nhức đầu. Một hôm, y ngất đi quá lâu, trong lúc cứu chữa, các y sĩ phăng ra một vết thẹo đường kính chín ly trên đầu. Vết thẹo này là dấu tích của một cuộc mở óc. Khi Bôrin tỉnh lại, y sĩ hỏi y trước kia đã bị giải phẫu lần nào chưa, y đáp chưa. Sinh nghi, người ta bèn cho y uống một ly cà phê pha thuốc, y ngất đi trong năm giờ đồng hồ.

Tại bệnh xá đặc biệt của CIA, người ta dùng quang tuyến và một số dụng cụ khác, chụp hình óc Bôrin. Kết quả làm ai nấy giật mình.

Bôrin mang trong óc một cái máy ghi âm nhỏ xíu. Mọi tiếng động lọt qua vành tai Bôrin đều được thu vào bằng nhựa nhỏ bằng phần trăm sợi tóc trong óc. Máy ghi âm này tự động mở chạy khi một luồng ánh sáng cực mạnh chiếu vào mắt Bôrin. Hẳn hai anh đã biết công an Mỹ có thói quen dùng đèn rất sáng chiếu vào mắt người tình nghi trong khi thẩm cung.

Nói tóm lại, máy ghi âm trong đầu Bôrin được dùng để thu các cuộc thẩm cung.

Lúc này, tôi nói là một số điệp viên Bắc Việt đầu hàng Tây phương và làm việc trong tổng hành

doanh CIA. Họ gồm tám người cả thảy. Giám điệp Bắc Việt hoạt động ở nước ngoài đều ở dưới sự điều khiển của Smerch Sô viết. Cộng sản không biết những điệp viên qui thuận là ai, hiện ở đâu, vì lẽ họ đột nhiên mất tích, không rõ là tự ý chọn tự do, bị bắt cóc mang đi, hoặc bị giết.

Cuộn băng ghi âm trong óc Bôrin sẽ có thể giúp tướng G. biết những nhân viên người Việt của CIA thâm cung Bôrin là ai. Từ đó, họ sẽ có thể tìm ra đầu mối những tài liệu không cánh mà bay ở Hà nội.

Tuy nhiên, đó mới là một trong hai mục đích mà tướng G. Mục đích thứ nhì của tướng G. là dùng Bôrin để phăng ra hai nhân viên Bắc Việt gắn điện cực trong óc.

Thật vậy, Nga sô đã bố trí cho hai điệp viên qui thuận CIA, mang điện cực trong óc mà họ không biết. Khi cần tới, tướng G. sẽ cử một người sang Mỹ, dùng vô tuyến điện điều khiển họ ám sát các lãnh tụ cao cấp. Có lẽ tướng G. định giết tổng thống Mỹ và ông tổng giám đốc CIA.

Việc điều khiển điện cực bằng vô tuyến có cái phiền là tầm hoạt động của máy toranditto rất hẹp, người điều khiển phải ở gần nhân viên đeo điện cực trong vòng mấy trăm thước. Nga sô không biết họ ở phòng nào trong tổng hành doanh CIA. Nhân một cuộc khám bệnh thường xuyên, y sĩ CIA tìm ra hai nhân viên điện cực. Thấy Bôrin tới, CIA bố trí cho họ ở trong ban thẩm vấn.

Nhút cử nhút động của Bôrin đều được bí mật chụp hình. Khi hai nhân viên điện cực xuất hiện, người ta thấy mắt Bôrin sáng lên một cách thõa

mãn và kiêu ngạo. Có lẽ trước ngày sang Mỹ, Bôrin đã được coi ảnh họ để để nhận diện sau này.

Tương kế, tự kế, CIA bèn trình nội vụ lên tổng thống Dônson, và đề nghị nếu Nga sô yêu cầu phỏng thích Bôrin thì kéo dài cuộc thương thuyết, đến phút cuối cùng mới nhận lời và đòi điều kiện thật nặng. Như các anh đã thấy, Nga sô phải trả tự do cho năm người Mỹ bị cầm tù ở Hà nội, kèm theo số tiền một triệu đô la.

CIA tiên đoán sau khi Bôrin rời Mỹ, tướng G. sẽ cử người điều khiển điện cực tới. Họ đã bố trí sẵn sàng, chờ nhân viên Smerch xuất đầu lộ diện thì tóm cổ.

CIA gởi cho tôi một bản sao hồ sơ về vụ Bôrin. Tôi bèn nghĩ ra một kế. Kế lợi dụng Bôrin để đập nát những mối liên hệ cuối cùng giữa Nga sô và Trung cộng.

Từ ngày Sít ta lin tạ thế, Cút Sép lên cầm quyền, Bắc kinh đã học hạc với Mạc tư khoa. Cút Sép bị hạ, giây liên lạc Nga-Hoa lại căng thẳng thêm. Tôi vừa được từ Hồng quân Nga-Hoa đã được huy động dọc biên giới hai nước. Nếu có cách nào làm Trung cộng tin rằng Nga sô cố tình phá họ, ta sẽ rút ngắn được cuộc chiến tranh du kích ở Đông dương, đẩy Nga sô vào cái thế phải đi đôi với Hoa kỳ, và cò lập hóa để quốc Trung cộng.

Việc ly gián này, tôi giao cho anh đảm trách.

Thực hành đề nghị của tôi, CIA bố trí bằng những lời nói úp mở khôn ngoan trong cuộc thẩm vấn cho Phan Mỹ, phó giám đốc điệp báo Bắc

Việt, bị tình nghi liên lạc với Tây phương. Phan Mỹ là con cưng số một của Trung cộng trong địa hạt gián điệp. Hiện Phan Mỹ cấu kết với Trung cộng để loại trừ ảnh hưởng Nga số ra khỏi Bắc Việt.

Nắm được bằng chứng Phan Mỹ « phản thù », Nga số sẽ hối thúc Phạm văn Đồng thanh trừng y, và có thể ám hại y. Phan Mỹ bị hạ, Trung cộng sẽ ra mặt đập tan hệ thống điệp báo Số viết tại Hà nội để trả thù.

Ngao cò tranh chấp, ngư ông thủ lợi, sự mạng của anh là làm cách nào cho ngao cò giết nhau để mình thủ lợi. Anh sẽ được toàn quyền. Anh tên đường sáng mãi. Các chi tiết phụ, anh xuống hỏi ban Hành động.

Văn Bình toan hỏi thì chuông điện thoại kêu nhẹ nhẹ. Ông Hoàng nhắc ống nói siêu tần số lên nghe, sau khi bấm nút trên máy, đảm bảo an ninh cho cuộc nói chuyện bằng vô tuyến không sợ bị người ngoài nghe trộm.

Điện đàm kéo dài trong năm phút. Nghe xong, mắt ông tổng giám đốc sáng lên sau làn kính cận thị dày cộm. Ông Hoàng nói với Văn Bình :

— Tôi vừa được điện thoại của tổng hành doanh CIA Đông nam Á từ Vọng các. Họ cho biết chương trình hành động của ta có thể tiến hành theo dự tính. Bôrin đã từ Mạc tư khoa tới Hà nội cùng với một phái đoàn Smerch do đại tá Kamốp cầm đầu.

Thoạt tiên, CIA không dám chấp thuận đề nghị của tôi, vì họ sợ Bôrin bị giữ tại Mạc tư khoa, không đi Hà nội. Bây giờ, họ phục tôi sát đất. Từ

lâu, tôi đoán Bôrin phải đi Hà nội vì Nga-Hoa đang tranh nhau từng li từng tí ở Bắc Việt. Smerch phải lợi dụng vụ Bôrin, giả vờ giúp Phạm văn Đồng đề hất cẳng Trung cộng, cho nên tướng G. phải đưa Bôrin đi Hà nội hầu phó trương thanh thế. Mặt khác, để CIA không ngại ngờ được Smerch sắp gọi nhân viên sang Hoa kỳ để hạ sát các lãnh tụ cao cấp.

Ông Hoàng mở một hồ sơ khác trên đề sáu chữ « Kế hoạch thâm nhập Bắc Việt ». Biết câu chuyện đã kết thúc, Văn Bình đứng dậy. Chuông điện thoại trên bàn lại reo lên.

